

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/428/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615218147
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615218147.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobkyne: E. Q., H.. X. X. XXXX, C. S. X, XXX XX E., proti žalovanému: Z. Q.Ý., H.. XX. XX. XXXX, C. K. XXXX/X, XXX XX E., o zaplatenie sumy 2.000,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žiaden z účastníkov, ani štát, nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 2. 10. 2015 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 2.000,- eur titulom náhrady škody. Zároveň požadovala zaplatiť vzniknuté trovy konania.

V odôvodnení žalobného návrhu uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4T 18/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. 6. 2014, bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pričom poškodenou v tomto konaní bola žalobkyňa. Táto si zároveň uplatnila v tomto konaní aj nárok na náhradu škody. Keďže súd nemal pochybnosti o jej výške, vzhľadom na závery znaleckého posudku a výsledky dokazovania priznal jej, ako poškodenej, náhradu škody titulom ujmy na zdraví vo výške 403,- eur. So zvyškom nároku na náhradu škody ju odkázal na občianske súdne konanie. Predmetnú žalobu odôvodnila tým, že žalovaný neprejavuje záujem o jej osobu, ignoruje ju. Ona má naďalej zdravotné problémy vyplývajúce z útoku na jej osobu a stresy. Je odkázaná na lekársku pomoc, berie lieky, ktoré ju ako dôchodkyňu finančne zaťažujú.

Spolu s návrhom predložila dôkaz, a to kópiu rozsudku sp. zn. 4T 18/2014, pokladničné doklady o zakúpaní liekov, lekársku správu Nemocnice Krompachy, chirurgického oddelenia zo dňa 26. 9. 2013.

Žalovaný navrhoval žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Poukázal na právoplatný a vykonateľný trestný rozsudok tunajšieho súdu, v zmysle ktorého mu bol udelený trest vo výške 8 mesiacov s možnosťou naplnenia aj bez výkonu trestu a s povinnosťou finančného odškodnenia žalobkyne vo výške 403,- eur a Zdravotnej poisťovni Dôvera vo výške 1087,25 eur, a to za úhradu starostlivosti, ktorá bola poškodenej poskytovaná. Priložil kópie šekov, ktorými preukazoval, že predmetnú škodu uhradza poisťovni Dôvera v mesačných splátkach po 25,- eur a náhradu škody žalobkyňi uhradza v rámci exekučného konania mesačne od 15,- do 30,- eur súdnemu exekútorovi P. Z. Q.. E.. K dôkazu, ktorý žalobkyňa predložila - lekárskeho záznamu, uviedol, že z toho vyplýva, že sa dlhodobo lieči na ochorenie žíl a kĺbov, udáva úraz ľavého ramena a predlaktia, ktoré utrpela pred pol rokom, teda pred údajným incidentom. Vyšetrenia, ktoré žalobkyňa absolvovala, dopadli aj po kontrole bez patologických zmien. Ďalej sa v lekárskej správe uvádza, že trpí ťažkou osteoporózou 3. stupňa a koxatrózou 2. stupňa, o čom svedčia

aj kópie dokladov o užívaní liekov. Z dôvodu, že žalobkyňa nepredložila dôkazy, ktoré by preukazovali a opodstatňovali jej nárok na náhradu škody, navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Nakoľko z odôvodnenia predmetného návrhu nevyplývalo, z čoho žalobkyňa vyvodila svoj nárok a z čoho pozostáva žalovaná suma 2.000,- eur, súd ju pred nariadením pojednávania vyzval k doplneniu návrhu a vyšpecifikovaniu žalovanej sumy a k predloženiu relevantných dôkazov.

Žalobkyňa však na túto výzvu nereagovala, preto súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16. 12. 2015, na ktorom ju opakovane vyzval k doplneniu návrhu a k vyšpecifikovaniu žalovanej sumy. Žalobkyňa v účastníckej výpovedi uviedla, že žiada od žalovaného zaplatať sumu 403,- eur titulom náhrady škody, o ktorej rozhodol sudca v predmetnom trestnom konaní. Dodala, že zaplatať tejto sumy, ako aj sumy, ktorú má vyplatiť poisťovni Dôvera, sa domáha v exekučnom konaní. Predmetnou žalobou sa domáha zaplatať sumu 2.000,- eur, k čomu uviedla, že žalovaný jej mal spôsobiť vyššiu škodu, aká mu bola priznaná JUDr. Lapšanským v trestnom konaní. Nesúhlasí so sumou 403,- eur, ktorá jej bola priznaná v rámci náhrady škody. Na otázku súdu, prečo teda proti predmetnému trestnému rozsudku nepodala odvolanie, uviedla, že z toho dôvodu, že sudca ju poučil, že má podať ďalšiu žalobu na súd.

Žalovaný v účastníckej výpovedi na výpoveď žalobkyne reagoval slovami, že už v trestnom konaní ju tam konajúci sudca poučil, že bola jej priznaná škoda v dostatočnej výške, čím už vtedy sudca reagoval na jej návrh, keď žiadala od žalovaného náhradu škody vo výške 2.000,- eur. Žalovaný jej odmieta platiť vyššiu sumu, je stotožnený s trestným rozsudkom.

Nakoľko žalobkyňa žiadala odročiť pojednávanie za účelom zabezpečenia si advokáta, súd toto pojednávanie odročil na dobu jedného mesiaca a následne, keď súdu oznámila, že nemôže túto súdnu lehotu dodržať, nakoľko má zdravotné problémy (po páde na zľadovatelej ceste, o čom však lekársku správu nepredložila), súd jej poskytol ďalšiu 2-mesačnú lehotu na doplnenie návrhu a zabezpečenie si advokáta.

Žalobkyňa však ani po uplynutí tejto lehoty k ďalším procesným úkonom nepristúpila, preto súd nariadil pojednávanie na deň 20. 4. 2016. Toho sa žalobkyňa nezúčastnila, žiadala pojednávanie odročiť z dôvodu, že zatiaľ nemá k dispozícii všetky potrebné doklady, ktoré majú byť predmetom rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu žiadala opäť pojednávanie odročiť.

Žalovaný sa pojednávania osobne zúčastnil, navrhoval žalobu zamietnuť. Nesúhlasil s odročením pojednávania vzhľadom na jeho výdaje, ktoré sú spojené s cestou. Uviedol, že je na invalidnom dôchodku. Mesačne poberá od Sociálnej poisťovne 177,- eur, a preto žiadal, aby súd vo veci rozhodol.

Nakoľko žalobkyňa bola poskytnutá dostatočná súdna lehoty od podania návrhu, teda od 2. 10. 2015, na jeho doplnenie a na predloženie dôkazov, ktorými by preukazovala svoj nárok a nakoľko žalobkyňa súdu nepredložila žiadne lekárske správy, ktoré by preukazovali dôvodnosť jej neprítomnosti na pojednávaní a jej ďalšej nečinnosti, súd vo veci pojednával za použitia ustanovení § 101 ods. 2 O.s.p. a v závere rozhodol za jej neprítomnosti.

Prevedeným dokazovaním, výsluchom účastníkov konania a za použitia dôkazných listín súd zistil tento skutkový stav:

Podľa dôkazného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4T 18/2014 súd zistil, že vo veci bol vydaný právoplatný a vykonateľný rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26. 6. 2014. Predmetným rozsudkom bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví a z prečinu výtržníctva podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení, pretože dňa 20. 9. 2013 o 16.00 hod. v Krompachoch, na ulici Stará cesta na chodníku fyzicky napadol E. Q., a to tak, že ju rukami bil po hlave, tvári a ľavom ramene, následne ju ťahal za vlasy cez cestu až na druhú stranu, kde ju už päťami bil do oblasti tváre, a raz ju päťou udrel priamo do nosa, čím jej spôsobil pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou na nose a v podočnicových oblastiach, pomliaždenie ľavej ušnice, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v temnej oblasti a pomliaždenie pravého pleca s dobou práceneschopnosti v trvaní 10 dní. V rozsudku sa ďalej uvádza, že Z. Q. na základe uvedeného skutku úmyselne ublížil poškodenej na zdraví a dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Podľa § 364 ods. 1 Trestného

zákona bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň súd určil povinnosť zaplatiť poškodenej E. Q. náhradu škody vo výške 403,- eur a poškodenej Dôvere - zdravotnej poisťovni, a. s. so sídlom v Bratislave náhradu škody vo výške 1.087,25 eur. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bola poškodenej so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Z odôvodnenia predmetného rozsudku a z obsahu trestného spisu súd pri rozhodovaní o vine žalovaného a zároveň o náhrade škody vychádzal zo znaleckého posudku pre toto konanie vyhotoveného Z.. M. D., L., znalcom v odbore zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia pod č. 19/2013. V závere znaleckého posudku znalec okrem iného uvádza, že v danom prípade doba liečenia a práceneschopnosti pre pomliaždenie nosa s krvnými podliatinami trvala od 21. 10. 2013 do 31. 10. 2013, t. j. 10 dní. Ďalej že pri kontrolnom vyšetrení bolo zistené, že bolesti hlavy mala asi dva týždne po úraze, pocit vracania mala 4 dni, nevracala. Poškodená však uvádzala, že ju pobolieva hlava a má závraty. Znalec v zátvorke uviedol, že sú to subjektívne údaje poškodenej, ktoré je ťažké overiť, či takéto bolesti a závraty skutočne boli a či skutočne boli ako následok úrazu. Ďalej znalec uvádza, že mala opuch nosa a krvnej podliatiny - podľa vyjadrenia poškodenej asi 2 - 3 týždne, mala obmedzené dýchanie cez nos, ale nevie, ako dlho. Takto uvedené ťažkosti v oblasti nosa zodpovedajú charakteru, množstvu a umiestneniu poranení, ktoré mala poškodenej na tele zistené. Poranenia na tele by nemali obmedzovať poškodenú tak výrazne, žeby počas celej liečby bola odkázaná na pomoc iného.

Znalec v závere uviedol, že všetky poranenia, ktoré poškodenej pri úraze utrpela, sú z medicínskeho hľadiska poraneniami ľahkými. Poranené tkanivá na tvári a hlave, i ramenách, nie sú dôležitými, a ani životne dôležitými orgánmi ľudského tela. Pre tento úraz teda platí, že pri danej intenzite, smere a predmete útoku nedošlo k ťažkému ublíženiu na zdraví a ani nedošlo bezprostredne k ohrozeniu, alebo poškodeniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Súčasťou znaleckého posudku sú lekárske správy, okrem iného aj lekárska správa zo dňa 26. 9. 2013 Nemocnice Krompachy, ktorú predložila žalobkyňa ako dôkaz s podanou žalobou v tomto konaní, s ktorou teda znalec pri vypracovaní znaleckého posudku pracoval.

Ďalšou súčasťou tohto znaleckého posudku je posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, ktorý znalec vypracoval podľa zákona č. 437/2004 Z. z..

I. Bolestné, ktoré poškodenej z tohto úrazu prislúcha, je obodované na 25 bodov a to jednotlivo:

- pomliaždenie nosa s krvnými podliatinami 15 bodov,
- pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v temnej oblasti 5 bodov,
- pomliaždenie ľavej ušnice 5 bodov,

Spolu 25 bodov.

II. Znalec v závere konštatuje, že úraz poškodenej nezanechal bodovo ohodnotiteľné trvalé následky, preto sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenej neprislúcha. SSU bolo tak obodované na 0,0 bodov.

Bolestné po vyjadrení v eurách pri hodnote jedného bodu pre rok 2013 vo výške 16,10 eur bolo tak vypočítané na sumu 402,50 eur, zaokrúhlene na sumu 403,- eur.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 3 ods. 1 až 4 zákona č. 437/2004 Z. z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

Ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

Podľa § 4 ods. 1 až 4 zákona č. 437/2004 Z. z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska sťaženia spoločenského uplatnenia najlepšie porovnať.

Ak sa poškodenému už poskytla náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a vzniklo také zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení následkov nepredpokladal, poškodený má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške ustanovenej v § 10 ods. 7.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Z výsledkov dokazovania súd vzal za preukázané, že žalobkyňa bola trestným rozsudkom priznaná znalcom preukázaná a zákonne vyčíslená náhrada škody v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Zo znaleckého posudku jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa nemá nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobkyňa v tomto konaní nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktorými by preukázala svoje tvrdenie, že má nárok na náhradu škody plus sťaženie spoločenského uplatnenia spolu vo výške 2.000,- eur. Lekárska správa, ktorú predložila, bola súčasťou znaleckého posudku, teda nie je to žiaden nový dôkaz, ktorý by preukazoval, že žalovanej vznikli trvalé následky spojené s úrazom, ktorý utrpela v súvislosti s fyzickým útokom zo strany žalovaného. Súd nemal dôvod v tomto konaní pochybovať o správnosti záverov znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný v rámci trestného konania. Navyše žalovaná výsledky tohto znaleckého posudku nerozporovala, len opakovane tvrdila, že v budúcnosti predloží dôkazy, ktoré by preukazovali jej nárok. Nešpecifikovala však tieto dôkazy. Aj napriek tomu, že súd ju opakovane vyzýval, aby doplnila návrh o relevantné dôkazy, žalobkyňa napriek dostatočnej súdnej lehote (od podania návrhu 2. 10. 2015 do rozhodnutia vo veci 6-mesačnej) k predloženiu dôkazov nepristúpila. V konaní sa nedala zastúpiť advokátom (nepredložila žiadosť adresovanú Centru právnej pomoci o pridelenie advokáta), aj napriek tomu, že súd jej poskytol dostatočnú súdnu lehotu na tieto úkony. Preto súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, nakoľko žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že má nárok na vyššiu náhradu škody, ako jej bola priznaná v trestnom konaní a dokazovaním súdu nebolo zistené, žeby žalobkyňa mala nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Dôvodom zamietnutia žaloby je záver súdu o neunesení dôkazného bremena žalobkyne. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je vyššie citované zákonné ustanovenie, podľa ktorého účastník je povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia.

Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru,

že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé), ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

Aby účastník mohol splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností účastníkom, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia teda neunesenie dôkazného bremena, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť, rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie dôkazného bremena o tejto skutočnosti, bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti. Potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma v zásade určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.

Dokazovanie je časť občianskeho súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať vo veci, ktorej sa návrh týka, obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečiť dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03).

Ako už bolo vyššie konštatované, žalobkyňa okrem lekárskej správy, ktorá pre toto konanie však už nebola relevantná (a navyše ktorá bola súčasťou súdnoznaleckého dokazovania), nepredložila žiadne iné dôkazy, ktorými by opodstatnila svoj nárok, ani v dostatočnej, takmer polročnej súdnej lehote. Svojím postupom a správaním vo vzťahu k súdu iba sa snažila predlžovať súdne konanie a takéto správanie účastníka konania súd hodnotí len za tendenčné a účelové, nevedúce k žiadnemu záveru.

Na druhej strane žalovaný v konaní preukázal, že škodu, ktorú žalobkyni spôsobil a pre ktorú bol trestným rozsudkom uznaný za vinného, uhradza, aj keď v rámci exekučného konania. Hradí ju teda v splátkach, túto povinnosť si plní. Dôvody a argumenty žalovaného na zamietnutie žaloby sú totožné s výsledkami dokazovania, ktoré súd v tomto konaní vykonal (oboznámenie so znaleckým posudkom a s dôkazným spisom sp. zn. 4T 18/2014). V danom prípade pri posudzovaní dôkazného bremena na strane žalovaného súd rešpektoval negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia ničoho „majúca trvajúci charakter“ sa zásadne nepreukazuje. Na nikom nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Nebolo teda úlohou žalovaného v tomto konaní dokazovať, že žalobkyňa nemá nárok na vyššiu náhradu škody a že nemá nárok ani na sťaženie spoločenského uplatnenia.

Na základe vyššie uvedeného právneho posúdenia súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu, za náhradu vecných nákladov.

Žalobkyňa bola v konaní od súdneho poplatku z návrhu podľa § 4 ods. 2 písm. ch/ Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení noviel oslobodená, preto poplatková povinnosť prešla na žalovaného. Tento však bol v konaní úspešný a navyše súd aj jemu priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v tomto konaní, preto štátu nevzniklo právo na náhradu trov konania (náhradu súdneho poplatku).

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, nakoľko žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepožadoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.